

Οι οπαδοί του Βολταιρισμού είναι αξιοθρήνητοι (Άγιος Αθανάσιος ο Πάριος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 20 Μαρτίου, 2017

Είναι να απορεί κανείς για τις κρίσεις που κάνουν πολλοί αναφορικά με το πιο ακριβό και πολύτιμο πράγμα που έχουν και από το οποίο πολυτιμότερο και πιο ανεκτίμητο ούτε υπάρχει, ούτε είναι δυνατόν να υπάρξει· και αυτό είναι **η ψυχή**, η λογική και αθάνατη. Η ψυχή, για την οποίαν ο Θεός έκανε τόσα, που κανένας λόγος ανθρώπινος δεν μπορεί να περιγράψει. Είναι αρκετό να πει κανείς ότι **για αυτήν την ψυχή ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να κάνει τον άνθρωπο Θεό**.

Είναι, λοιπόν, πράγματι άξιο απορίας το γεγονός **ο άνθρωπος να δείχνει τόση λίγη φροντίδα για την επιμέλεια αυτής της λογικής ψυχής, για την οποία δεν είναι άξιο αντάλλαγμα ο κόσμος ολόκληρος, κατά τον Δεσποτικό λόγο. Απεναντίας μάλιστα, την περιφρονεί, την προδίδει, την ανταλλάσσει με τις πιο χυδαίες και αισχρές ηδονές, κάτι που δεν κάνει για κανένα από τα επίγεια αγαθά**.

Το ασήμι, το χρυσάφι, τους πολύτιμους λίθους, τα λεγόμενα «τζεβαερικά» (θησαυρούς) φροντίζουν να τα φυλάσσουν μέσα σε ασφαλή θησαυροφυλάκια, ακόμα και σιδερένια και αν συμβεί να κλαπούν ή να υποστούν κάποια ζημιά -οι ιδιοκτήτες τους- αγανακτούν, οργίζονται, ξεσηκώνουν τα πάντα, τρέχουν στα δικαστήρια και κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να επανακτήσουν τα απολεσθέντα, μολονότι είναι πράγματα μάταια, προσωρινά και ευτελή. Την ψυχή όμως, που δεν συγκρίνεται με κανένα πράγμα του κόσμου τούτου, ούτε και ο κόσμος ολόκληρος· «*τι γαρ δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής αυτού;*» (Ματθ. ΙΣΤ', 26), αυτήν την ψυχή λοιπόν, για την οποία πέθανε ο Υιός του Θεού, αυτοί οι ταλαίπωροι **την παραδίνουν στην αιώνια απώλεια με τη δική τους θέληση και προαίρεση**, για να ικανοποιήσουν τις ορέξεις της σάρκας. Για να απολαύσουν τις κακές τους επιθυμίες! Τι αφροσύνη! Τι ψυχόλεθρη ανταλλαγή!

Διότι, **για ποιον άλλο λόγο και για ποιον σκοπό πλήθη ολόκληρα τρέχουν σαν τα άλογα ζώα πίσω από τον άθεο Βολταίρο;** Ασφαλώς όχι για κάποιον άλλο λόγο, παρά γιατί εκείνος ο θεοκατάρατος διώχνει τον φόβο της Μελλούσης Κρίσεως, κηρύττοντας ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ανάσταση νεκρών. Είναι όμως δυνατόν, ανόητοι άνθρωποι, να ψεύδονται και να μην ξέρουν τι λένε οι Προφήτες, τα Ευαγγέλια, οι Απόστολοι και οι θείοι Διδάσκαλοι των περάτων της οικουμένης, για να μην τους αναφέρω ονομαστικά έναν-έναν, πράγμα αδύνατον· και γιατί να μην πω

και για τα εκατομμύρια των Μαρτύρων και τα πλήθη των θεοφόρων Ασκητών; Είναι δυνατόν να πλανήθηκαν όλοι αυτοί οι ουράνιοι νόες, οι οποίοι, άλλοι κήρυξαν και άλλοι πίστεψαν ότι υπάρχει και κοινή Ανάσταση των νεκρών και κρίση όλων και ανταπόδοση των πεπραγμένων, και μόνον έναν νεωτεριστή, ένα βέβηλο, ασελγέστατο και κατάπτυστο ανθρωπάριο κρίνεται αξιόπιστο όταν λέει το ακριβώς αντίθετο και θεωρεί ανόητους όσους πιστεύουν ότι υπάρχει ανάσταση και κρίση και ανταπόδοση μετά τον θάνατο;

Όχι, λέει, νέοι μου, τίποτε δεν υπάρχει μετά. Λοιπόν, *φάγωμεν και πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν*. Και θεωρείται αληθινή η μαρτυρία ενός, ή δύο, ή τριών διεφθαρμένων· και η μαρτυρία πλήθους αναρίθμητου και μάλιστα ανθρώπων σοφοτάτων και αγιοτάτων να θεωρείται ψευδής και να απορρίπτεται; Ποιο κριτήριο προβαίνει σε τέτοιου είδους κρίση; Ασφαλώς κανένα. Αλλά, όπως λέει ένας αρχαίος σοφός, **τα σύννεφα σκοτίζουν το φως του ήλιου και τα πάθη της σάρκας, της γαστρός και των υπογαστρίων ηδονών, σκοτίζουν τον λογισμό**, αιχμαλωτίζουν τον ορθό λογισμό και τον κάνουν να κρίνει ως καλά εκείνα που έχουν κριθεί από όλους τους αγίους και σοφούς άνδρες ως βλαβερά και επιζήμια για την ψυχή και για το σώμα.

Έτσι, πρώτη τους κίνηση είναι η **αδιαφορία προς τα έθιμα της Εκκλησίας**. Δεν υπάρχει, λένε, νόμος για τις τροφές (**Νηστεία**). Ο Θεός δεν εξετάζει τι έφαγες, αλλά τι έκανες. Και επομένως, σαν να κατορθώσαμε πλέον όλες τις αρετές, με όλο το θάρρος, ή μάλλον το θράσος, για να το πω καλύτερα, με όλη την αναισχυντία, σαν να ήταν δικαιότεροι από τον Αριστείδη και σωφρονέστεροι από τον πάγκαλο Ιωσήφ, πραότεροι από τον Μωυσή, πιο φιλόθεοι κι από τον Αβραάμ και ευσπλαχνικότεροι κι από τον Τωβίτ, έτσι, με θάρρος και παρρησία, άφοβα και χωρίς την παραμικρή συστολή, επιδίδονται στην παράβαση των διατεταγμένων από την Εκκλησία του Χριστού νηστειών. Όχι από κάποια εύλογη αιτία, αλλά μόνον επειδή διδάσκονται από τον Βολταίρο ότι αυτά είναι δεισιδαιμονίες και τους αρέσει αυτή η «ελευθερία της συνειδήσεως», για να υπηρετούν την κοιλιά τους, *Θεόν την κοιλίαν ηγούμενοι. Ων ο θεός η κοιλία*, κατά τον Απόστολο, *και η δόξα αυτών εν τη αισχύνη αυτών* (Φιλιπ. Γ', 19).

Σύνετε δη άφρονες εν τω λαώ, και μωροί ποτέ φρονήσατε (Ψαλμ. 93, 8)! Προς εσάς, τους νέους απευθύνομαι με το στόμα του Δαβίδ, σε σας που ακόμα συναισθάνεστε και δεν στερεωθήκατε στην ασέβεια. Γιατί, όπως λέει ο Σολομώντας, *«όταν έλθη ο ασεβής εις βάθος κακών, καταφρονεί»* (Παροιμ. ΙΗ', 3). Γίνεται δηλαδή αναίσθητος, περιφρονεί και Προφήτες και Αποστόλους και Ευαγγέλια.

Εσείς λοιπόν, που σας λογαριάζω ότι δεν φθάσατε ακόμα στα βάθη της κακίας και η συνειδήσή σας συνεχίζει να σας μιλά και συναισθάνεστε, ακούστε τι λέει το Πνεύμα το Άγιο, ο αληθινός Θεός: *«Φύλασσε υιέ νόμους πατρός σου και μη απώση θεσμούς*

μητρός σου» (Παροιμ. ΣΤ', 20).

Δεν είναι βέβαια δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι Πατέρα το Πνεύμα το Άγιο ονομάζει τον Θεό, τον κοινό Πατέρα όλων, και νόμους τις Εντολές που έδωσε στον κόσμο, παλαιότερα με τον Μωυσή και κατόπιν με τα Ευαγγέλια. **Προστάζει λοιπόν το Άγιο Πνεύμα όχι μόνον τους νόμους του Πατέρα να τηρούμε και να μην τους παραβιάζουμε, αλλά να μην αθετούμε και τους θεσμούς της Μητέρας μας· και Μητέρα εννοεί την Εκκλησία**, που ίσως αυτό δεν είναι εύκολο στον καθένα να το καταλάβει. Και με τον όρο Εκκλησία δεν εννοούμε τους τοίχους και τα στασίδια, αλλά το σύνολο και το άθροισμα των πιστών σε όλη την οικουμένη, όπως ομολογούμε και στο Σύμβολο της Πίστεως, ότι πιστεύουμε «εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν». Αυτήν οι άγιοι Απόστολοι την ονομάζουν Νύμφη του Νυμφίου Χριστού και Σώμα της Κεφαλής και Μητέρα για μας τους πιστούς. Και η Εκκλησία εκπροσωπείται από την Οικουμενική Σύνοδο. Και τα θεσπίσματα και δόγματά της (της Οικουμενικής Συνόδου), το Άγιο Πνεύμα τα ονομάζει θεσμούς, δηλαδή νόμους, τους οποίους συνηθίζεται να τους αποκαλούμε Κανόνες.

Όποιος λοιπόν θέλει να έχει και να αναγνωρίζει την Εκκλησία ως Μητέρα του, πρέπει να τηρεί τα θεσπίσματά Της, καθώς και τους νόμους του Νυμφίου της Εκκλησίας, δηλαδή του Πατέρα μας: «Φύλασσε υιέ νόμους πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου». Αυτό σε προστάζει το Άγιο Πνεύμα· υιέ φύλασσε και τους θεσμούς της Μητρός σου, δηλαδή τα θεσπίσματα και τους κανόνες της Εκκλησίας, όπως τηρείς τους νόμους του Ευαγγελίου.

Τα θεσπίσματα της Εκκλησίας είναι πολλά και διάφορα και μεταξύ των άλλων είναι και οι Κανόνες που αφορούν στη **Νηστεία**. Ο γνήσιος και καλός γιος, όπως προσέχει και δεν θέλει να πικράνει τον πατέρα του, το ίδιο αποφεύγει να μη λυπήσει και τη μητέρα του, γιατί το ένα κινεί σε οργή και το άλλο και ο πατέρας τιμωρεί και παιδαγωγεί για την προσβολή που γίνεται στη μητέρα.

Γιε -της Εκκλησίας-, Ορθόδοξε και θεοσεβή Χριστιανέ, μην ακούς τον Βολταίρο, τον ασεβέστατο εχθρό του Θεού. Το Πνεύμα το Άγιο να ακούς, το Οποίο σου λέει «Υιέ φύλασσε νόμους πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου». Αν δεν ήξερες ως τώρα τι πράγμα είναι ο Βολταίρος, ιδού που μέχρι τώρα είπαμε αρκετά γι' αυτόν. Ωστόσο, για να καταλάβει ακόμη καλύτερα, και να τον μισείς ως εχθρό της ψυχής σου [1] στην **Ανασκευή του σοφώτατου Κλήμη**, που είπαμε παραπάνω, εκεί θα πάρεις αρκετές πληροφορίες και από τον Κλήμη και από τον δικό μας, τον ευσεβέστατο **ιερό Θεοτόκη** σε πολλά σημεία του βιβλίου αυτού (της Ανασκευής). Ιδιαίτερα μάλιστα στον λεπτό πίνακα [2] θα βρεις αναλυτικά και κατά λέξη τα ίδια τα λόγια του Βολταίρου, στα οποία φαίνεται όλη η δολιότητα και η πονηρία του και η διαστρέβλωση, η συκοφαντία και η ξεδιάντροπη παραφθορά των Θείων Γραφών,

καθώς και η αναίρεσή τους (από τον Νικηφόρο Θεοτόκη).

Για να το πούμε απλά, **κανένας από τους καλούμενους Χριστιανούς δεν στάθηκε μεγαλύτερος εχθρός των ιερών βιβλίων της θρησκείας του, όσο αυτός ο παμμίαιρος (Βολταίρος)**. Υπήρξαν ασφαλώς και άλλοι πολέμιοι της Αγίας Γραφής, αλλά όχι Χριστιανοί. Ήταν εθνικοί, ειδωλολάτρες, όπως ο Κέλσος, ο Πορφύριος από την Τύρο και άλλοι. Εκείνοι όμως είχαν λόγο να πολεμήσουν το Ευαγγέλιο, γιατί ανέτρεπε την εθνική θρησκεία, όπως και όλη η Αγία Γραφή άλλωστε. Τη θρησκεία αυτή πρέσβευαν εκείνοι, δηλαδή την πολυθεία και την ειδωλολατρία και τη στήριζαν όχι μόνο με λόγους και συγγράμματα, αλλά και με διωγμούς και αίματα - κατά των Χριστιανών. Αυτός όμως ο επάρατος γεννήθηκε Χριστιανός και από την παιδική του ηλικία μόνον τον Έναν Τρισυπόστατο Θεό διδάχθηκε. Δεν είχε επομένως κανένα λόγο να στρέφεται εναντίον του Χριστιανισμού και να αναιρεί τα ιερά του βιβλία, παρά μόνον το μεγάλο μίσος του κατά του Ιησού Χριστού, σαν να του είχε κάνει τα μεγαλύτερα κακά.

Αδελφέ Χριστιανέ, το αντέχει η καρδιά σου, η ψυχή σου, η συνείδησή σου να διώξεις τον Αγαθό, τον Φιλάνθρωπο, τον γλυκύτατο Σωτήρα σου, τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Οποίον κηρύττουν οι Προφήτες, οι Απόστολοι, οι Μάρτυρες, οι Όσιοι, οι Ιεράρχες και να προσκολληθείς σε έναν βλάσφημο που μεγαλύτερός του δεν υπήρξε ακόμα στον κόσμο, έναν βρωμερότατο και μοχθηρότατο εχθρό του Χριστού, και να οδηγηθείς μαζί του στην αιώνια απώλεια;

---

[1] Σε πολλά σημεία του βιβλίου, όπως και στη «[Χριστιανική Απολογία](#)», ο αναγνώστης θα πρόσεξε, ασφαλώς, ότι ο ιερός Διδάσκαλος του Γένους καταφέρεται εναντίον του Βολταίρου με χαρακτηρισμούς ιδιαιτέρως οξείς, θέλοντας μάλιστα να προφυλάξει τους απλούστερους από συναναστροφές με φορείς των ιδεών του Β. που θα τους οδηγούσαν στην αθεία. Είναι εμφανές ωστόσο από αυτή του τη διευκρίνιση, ότι ο Άγιος **καλεί να μισούν τις ιδέες του Βολταίρου, όχι το πρόσωπο** : «να τον μισείς ως εχθρό και πολέμιο της ψυχής σου», προτρέπει, να μισείς δηλαδή και να αποφεύγεις τις ιδέες του, που οδηγούν στην απώλεια την ψυχή.

[2] Ο Νικηφόρος Θεοτόκης στη μετάφρασή του, παραθέτει έναν λεπτομερή πίνακα στον οποίον αποτυπώνονται όλα τα σφάλματα και οι αντιφάσεις του Βολταίρου, που απαριθμούνται σε τέσσερα φύλλα.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή: Απόσπασμα από το βιβλίο "[Αλεξίκακον Φάρμακον](#)" των εκδόσεων "Γρηγόρη")